

2. Кожанова Є. П., Отенко І. П. *Економічний аналіз: Навчальний посібник для самостійого вивчення дисципліни – Х.: ВД «ІНЖЕК», 2003. -208 с.*

3. Хом'як Р. Л. *Бухгалтерський облік в Україні. Навч. посібник: - 2-ге вид., доповнено і перероблено – Львів: НУ «Львівська політехніка», Інтелект –« Захід», 2003-820 с.*

Мартинюк З.В.

студ. гр. ОА-41

Національний лісотехнічний університет України

Науковий керівник – Пилипенко С.М.,

асистент кафедри обліку та аудиту

ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ДЕБІТОРСЬКОЇ ЗАБОРГОВАНОСТІ

Розвиток нового підходу до проблем платіжно-розрахункових відносин між суб'єктами ринку зумовлює необхідність досліджувати дебіторську заборгованість.

Проблему розвитку дебіторської заборгованості досліджували такі вчені, як Р.Л. Хом'як, С.Ф. Голов, В.П. Завгородній, Ф.Ф. Бутинець, М.Г. Чумаченко та ін.

Об'єктом дослідження виступає теоретико-методологічна та організаційно-практична проблема вдосконалення розрахунків з дебіторами.

Від початку формування ринкових відносин в Україні і донині існує чимало актуальних нерозв'язаних питань, пов'язаних з обліком дебіторської заборгованості.

Для прийняття управлінських рішень важливе значення має повнота і об'єктивність інформації, пов'язаної з дебіторською заборгованістю. На мою думку, передусім необхідно внести зміни у П(С)БО 10 “Дебіторська заборгованість”, в якому чітко було б розмежоване поняття довгострокової та короткострокової дебіторської заборгованостей. Їх облік нині ведеться на різних рахунках бухгалтерського обліку, що не відзначено у вищезазначеному стандарті. Разом із тим слід вказати, що поточна дебіторська заборгованість є оборотним активом, а довгострокова – необоротним.

Уточнення вимагає визначення поточної дебіторської заборгованості, оскільки згідно з П(С)БО 10, вона “за продукцію, товари, послуги визнається активом одночасно з визнанням доходу від реалізації продукції, товарів і послуг та оцінюється за первісною вартістю” [1]. Я вважаю, що утворення поточної дебіторської заборгованості не завжди слід пов'язувати з доходом, тому що дохід вимірюється сумою очікуваних грошових надходжень.

Слід зазначити, що класифікація дебіторської заборгованості, запропонована діючим в Україні Планом рахунків та П(С)БО 10, є суперечливою та не задовольняє в повному обсязі потреби користувачів при складанні фінансової звітності. Для вирішення даної проблеми слід внести зміни: до П(С)БО 10 стосовно віднесення до поточних активів дебіторської заборгованості за продукцію, товари, роботи та послуги.

Необхідно також внести зміни до Плану рахунків бухгалтерського обліку та інструкції з його використання щодо рахунка 37 “Розрахунки з різними дебіторами”. Можна сказати, що класифікація дебіторської заборгованості на ньому не вірна. Сюди увійшли різні види розрахунків із дебіторами, що можна об'єднати в групи, які неоднорідні за своєю природою [2].

У зв'язку з тим, що дебіторська і кредиторська заборгованості – зовсім різні об'єкти бухгалтерського обліку, які регламентуються різними нормативними актами і П(С)БО, є пропозиція вести синтетичний облік цих заборгованостей у різних регістрах.

Вважаю, що висунуті пропозиції дозволять створити ефективну модель обліку дебіторської заборгованості, що дозволить уникнути ризиків неплатоспроможності і зниження показників ліквідності внаслідок отримання об'єктивної та своєчасної інформації для прийняття оптимальних управлінських рішень.

Література:

1. П(С)БО 10 “Дебіторська заборгованість”, затверджене наказом МФУ від 08.10.1999 р. №237, із змінами і доповненнями.
2. Бухгалтерський облік в Україні. Навч. Посібник. За ред. Р. Л. Хом'яка, В.І. Лемішовського. – Львів: Інтелект Захід, 2006. – 1088 с.

Марущак О.Я.

Студентка групи МК – 31

Національний університет «Львівська політехніка»

Науковий керівник: Станасюк Н.С.

к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу.

ПРОФЕСІЯ БУХГАЛТЕРА – СИНТЕЗ ЗНАТЬ, НЕОБХІДНИХ ДЛЯ УСПІШНОГО КАР'ЄРНОГО СТАРТУ

І. Ф. Шерр ще наприкінці ХІХ століття писав, що “Бухгалтерський облік — непогрішний суддя минулого, необхідний керівник сучасного і надійний консультант майбутнього кожного підприємства”. Отож щодо актуальності та значущості бухгалтерської професії сьогодні і сумнівів не виникає. Мало того, стрімкі зміни у бізнес-середовищі (глобалізація, розвиток інформаційних технологій, посилення конкуренції з боку фахівців не бухгалтерської професії, розвиток економіки ґрунтованої на знаннях, підвищення вибагливості споживачів бухгалтерських послуг та багато інших) перетворює бухгалтерський облік на фінансовий центр інформаційної системи.[1]

Висококваліфікований бухгалтер згідно з багатогранністю своєї професії є спеціалістом у багатьох галузях ведення господарства. Адже за даними бухгалтерського обліку здійснюється контроль за виконанням планових завдань за звітний період і забезпечується інформація для планування і прогнозування розвитку господарства. Економічний аналіз ґрунтується на показниках плану і бухгалтерського обліку, вивчає причини відхилень від плану, виявляє резерви підвищення ефективності господарської діяльності. Відображаючи господарські процеси, бухгалтерський облік контролює дотримання законодавчих актів, юридичних норм, що регулюють господарські взаємовідносини. Для контролю за розвитком економіки країни показники обліку широко використовуються для статистичних узагальнень. Отож бухгалтер, як ніхто інший в організації, може виступати аналітиком фірми, та краще менеджменту компанії орієнтуватись у її фінансових справах.

Варто згадати і про більш перспективний, «вищий» рівень бухгалтерського обліку, без якого неможлива діяльність підприємств – управлінський облік. Досвід набутий при застосуванні цього виду обліку є безцінним для працівників, адже він тісно пов'язаний із менеджментом. Сучасний управлінський облік використовує внутрішню і зовнішню інформацію, фінансові і не фінансові показники, забезпечує потреби не тільки виробництва, а й маркетингу та інших функцій бізнесу. За допомогою управлінського обліку здійснюється контроль та аналіз реалізації поточних та довгострокових цілей, забезпечує ефективність управлінської діяльності, їх конкурентоспроможність та становище на ринку.[2]

За даними ІFAC станом на 2008 рік нараховувалось 2,7 млн. професійних бухгалтерів, членів ІFAC зайнятих у сфері торгівлі, промисловості, громадському секторі, некомерційному секторі. [5]

Д.е.н. Ф.Ф.Бутинець зазначає, що сучасний бухгалтер:

– це, насамперед, менеджер, який здійснює керівництво колективом. Отож, він повинен бути аналітиком, оскільки прийняття рішень здійснюється на основі системного аналізу ситуацій;